

2010 Sommerferie i Italien.

Her er så en sommerferiefortælling fra mors (Karins) og min sommerferie, som denne gang går til Italien. Det er anden gang vi ikke har børn med – De er blevet voksne og holder deres egne ferier. Kasper er jo stadig mors lille dreng, så hun er også i år lidt bekymret for hvordan det går ham, nu han skal passe huset i næsten 3 uger. Han har heldigvis Gurli og Per samt Vibse og Lars i bag-hånden. De kommer og ser lidt til ham og høster de modne tomater, agurker og Chili – hvis der er nogen. Ligesom sidste år er der lige et fætter / kusinetræf – denne gang ved Randi og Poul i Århus – som skal nås inden "næsen vendes mod syd" og mod Italien.

Nå, tilbage til sommerferieturen 2010, som startede lørdag morgen, den 7. august. Campingvogn og bil var pakket fredag, så efter morgenmad og de sidste småting blev smidt i bilen, og kl. 09.20 rullede vi ned ad H. C. Ørsteds Vej for at starte oplevelserne på vores sommerferie til Italien, via Århus hvor der som sagt var fætter / kusine træf, men allerførst skulle vi lige, i solskin, omkring OK-tankken for at se om campingvognen (også kaldet sneglehuset eller Snøvs II, som den hedder) har "luft nok" til turen. På turen mod Århus havde vi allerede inden Vejle set de første 10 forskellige udenlandske kendingsbogstaver på bilerne – Det bliver spændende at se, hvor mange vi ser på turen!

Turen var planlagt med et meget langt første træk (3 dage) frem til Pompei lige syd for Napoli. Derefter videre til Rom og Toscana. Hvis der var tid og lyst lige en smut omkring Cinque Terre som skulle være en "vild" kyststrækning ved Middelhavskysten, nord for Toscana, inden det igen går hjemad, så vi kan nå at slappe lidt af, få slået græs osv. inden vi igen skal på arbejde.

Søndag den. 8 – tirsdag, den 10. august 2010:

Vi kom godt af sted fra Århus kl. 10.41, efter endnu et vellykket fætter / kusinetræf. I gråvejr gik det nu mod syd, hvor solen forhåbentligt venter på os. Vi ringede lige til "farmor og farfar" for at ønske dem en god ferie – De er taget til Fyn et par dage for at holde lidt ferie. Efter at have kørt et par timer nåede vi frem til "Sønderborg afkørslen" og kunne sige, at nu er vi godt af sted – Vi var syd for, hvor vi plejer at dreje, når vi er på familibesøg i midt/vest/øst- og det nordlige Jylland. Sønderborg afkørslen passeres i regnvejr – Hvor er det godt, at vi kører mod syd, hvor der lige nu er godt 25 °C.

Efter 402 km. fra vi er kørt hjemmefra, tanker vi ved Padborg kl. 13.00 – Sidste tankning inden vi er i det store udland. Videre går det sydpå ad motorvejen og kl. 13.10 krydser vi grænsen til Tyskland. Nu kan vi sige, at ferien er rigtigt begyndt – Karin har slukket mobiltelefonen, så nu er det kun min, der bruges.

"Citronen" fik sin frokost i Danmark, så den arbejder sig støt på mod syd. På rasteplassen Albeck ved Neumünster er vores tur kommet og, i tørvejr, får vi en laksemad og en sodavand inden det igen går videre kl. 14.40. Radioen har vi sat til at give trafikmeldinger, og vi har hørt, at der er lange køer mod Hamborg (16 km kø) og "Stoppender Verkehr" videre mod Hannover, så vi vælger at dreje ved Neumünster og køre ad B 205 og næsten til Berlin, inden det går videre ad A9. En omkørsel på ca. 45 km., men hellere "trille" end at holde i kø.

Frokostpause

Karin får sig en lille "nikker" undervejs, men vågner da vi er midt i et 7 km. langt vejarbejde, hvor der er en mindre omkørsel. Hurtigt kommer vi tilbage på Autobahn A24 mod Berlin – I det gamle Østtyskland er der ikke mange rasteplasser, så det er svært at finde et godt sted til en lille pause og en forfriskning – vi må nøjes med en tår vand og et "Bom" at køre videre på. Klokkeren er nu 16.50. og vi er heldige at finde et sted, hvor vi kan få en lille pause i dejlig sol. Ejlif får en "Pamol" for lidt hovedpine, og vi får et pølsebrød og deler en cola, så vi har energi til den videre tur.

Det går videre ad "ringen" udenom Berlin – mod Potsdam er der meget trafik, så trafikken går næsten helt i stå en gang imellem, og så går det igen videre med 80 km/h. – Det er vist det tyskerne kalder: "Stoppender Verkehr". Vi møder ingen uheld, så det må være vejens kapacitet der er nået. Nu er vi nået frem til Autobahn A 8 og finder en rasteplass for at "fouragere" som det vist kaldes. Vi holder en pause på ca. 20 min. Hvor "Citronen" får lidt diesel og vi spiser "mors" hjemmelavede frikadeller og noget medister. Karin nåede også lige at gå for sig selv, så hun fik en 50 €-cent værdikupon til senere brug. Klokkeren 20.35 er der "tisset af" og det går videre mod syd, stadig i fint vejr.

Efter 1208 km. ankommer vi kl. 00.40. til rastepladsen Pregniz i Fränkische Schweiz, hvor vi holder natterast. Efter lige have skaffet os endnu et par 50 €-cent værdikuponer går vi trætte ind i campingvognen for at få os nogle timers søvn, og giver "Citronen" et velfortjent hvil inden det næste morgen igen går videre mod syd.

Godt udhvilet efter 6 timers god nattesøvn er vi klar til vores videre færd mod Pompei. Vi køber lige lidt vand til turen og til at brygge kaffe med undervejs. Vi brugte nogen af vores "tissekort" og ville betale med en 50 €-seddel, men da de ikke kunne veksle så tidligt på morgenen måtte vi lige i "gemmerne" for at finde en 5 €-seddel. Klokkeren 07.50 gik det, i sol med lidt skyer, videre mod syd, mod Italien og Pompei.

Fremme ved Shell tanken i Greding kl. 09.00 er "Citronen" blevet tørstig og får tanken fyldt op med diesel, så den er klar til den videre færd. Der er ikke rigtig nogen mulighed for at holde, så vi kan lave kaffe og få morgenmad, så vi må vente lidt endnu med morgenmaden.

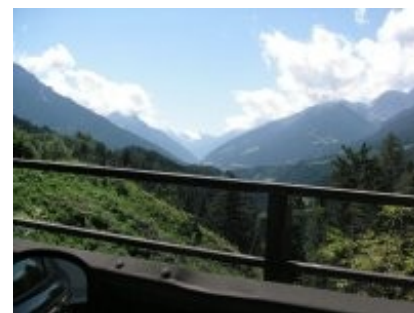
Efter i alt 1328 km. er vi fremme ved næste rasteplads "Köschinger Forst" kl. 09.35 og finder her en rimelig plads, hvor vi kan holde rast.

Karin laver kaffe i campingvognen og vi får sandwich-brød med ost som morgenmad. Feriens første billeder bliver taget og efter at have nydt morgenmaden og en god kop kaffe, går det kl. 10.05 igen syd på.

Klokkeren 11.00 kører vi forbi Allianz Arena ved München. Både stadion og vejret er flot. Da der var lidt kaffe til overs fra morgenmaden nyder Karin sig en kop undervejs, og tænker på Poul (svoger) som på forårets tur klagede over vi fik for lidt kaffe.

Efter 1505 km er vi kl. 12.45. fremme ved rastepladsen Inntal West, hvor vi for € 7,90 køber en 10 dages Vignetta, så vi med god samvittighed kan krydse grænsen til Østrig i fin sol og 26 °C.

Da vi ved, at turen er lang helt frem til Pompei har vi i modsætning til sidste år valgt at holde os på motorvejene og har derfor sat kursen mod Brennerpasset som passerer kl. 13.55 i fuld sol og 25 °C. Vi har nu kørt 1592 km. siden vi kørte hjem-mefra. Snart krydses grænsen til Italien og her efter 1616 km kan vi kl. 14.15 sige, vi har nået første delmål af vores ferie, nemlig at vi er i Italien. Temperaturen er efterhånden steget til 31 °C. og vi er efterhånden ved at blive lidt småsultne. Vi finder en rasteplads, men der er alle pladser for campingvogne optaget så vi må videre på vores søgen, selv om Karins mave larmer mere end trafikken.

Sne på en Alpetop

Vi finder ingen rasteplads, hvor vi kan få plads, så kl. 16.00 viger vi lige ind på en vigeplads i nødsporet, og Karin henter lige en laksemad og en cola i campingvognen som vi spiser på turen, der nu går videre i 34 °C. Der er ca. 800 km. endnu til Pompei.

Efter vi har fået maven fyldt, kommer vi klokken 16.30 til en Shell tank så "Citronen" også kan få tanken fyldt. Det går videre syd på, og vi vil se om vi kan finde en campingplads ved sydenden af Gardasøen, hvor vi kan få en god nattesøvn og lidt strøm til køleskabet.

Temperaturen er her kl. 17.20 stadig oppe på 31 °C. Vi kører af Brenner Motorvejen, betaler € 18.20 og kører mod Gardasøen.

Første rast i Italien

en kølevogn, så der er rimelig ro.

Da de på campingpladsen hører, at det kun er en enkelt nat, er alt lige pludselig optaget, og vi bliver hurtigt enige om at "så kan de sgu ha' det". Kl. 18.00 er vi tilbage på motorvejen mod syd ved Verona. Efter 1913 km. finder vi kl. 18.50 en tank / rasteplads, hvor vi finder en parkeringsplads, godt nok i den stegende sol, men der er fuld lys på, når det bliver mørkt. Vi spiser mors frikadeller, medister og pølsebrød samt får et lille glas hvidvin og noget danskvand.

Der kommer en lastbil som parkerer lige ved siden af os, det giver dejlig skygge for det er meget varmt. Heldigvis der det ikke

Klokkeren 01.00 så kører vi igen, det er svært at sove, når det er så varmt. Vi har dog fået nogle gode timers søvn og er klar til at tage en tørn mere. Under nattens kørsel oplever vi, at lastbilerne bliver sure over, at vi kun kører de tilladte 80 km/t. med campingvognen. Når de

indhen-

ter os og ikke kan komme til at overhale, så blinker de med lysene samt "dytter", når de så kører forbi. (Vi kommer tilbage med flere oplevelser af at færdselsloven i Italien åbenbart kun er vejledende.) Klokken 04.30 hvor vi er i Toscana må vi dog finde ind på en rasteplads, så vil lige kan få et par timer mere på øjet. Vi kører gennem mange tunneller, og kl. 07.30 kører vi ind i Umbrien, kl. 08.20 er vi så fremme ved Lazio som området omkring Rom hedder. 2348 km. efter vi kørte hjemmefra passerer vi Rom kl. 09.00 i 26 °C. – Skønt. På turen mellem Rom og Napoli kunne vi også lige se Monte Cassino, hvor de allierede havde en alvorlig, og vist unødvendig træfning under 2. verdenskrig. Det var næsten en massakre?

På motorvejen lige inden vi når Pompei, tanker vi diesel, inden vi kører af motorvejen. Det har kostet € 56.10 at bruge motorvejen fra Gardasøen og frem til Napoli plus € 1.60 fra Napoli til Pompei. Efter 2591 km. ankommer vi, kl. 12.53, i høj sol og 35 °C. til [campingpladsen "Zeus"](#) lige ved indgangen til Pompei-udgravningerne.

Camping Zeus

Campingpladsen benyttes også til parkering for mange af de gæster, der kommer for at se Pompei-udgravningerne, så der er masser af biler på pladsen, da vi kommer, men vi er heldige at få anvist en lille plads i skygge under oliven- og limetræer som begge bærer mange frugter, der dog ikke er modne. Senere fandt vi ud af, der var mange små myrer og en del myg om aftenen.

Vi går en runde på campingpladsen og finder toilet og bad, som vi har hårdt brug for efter 2 dage undervejs. Udenfor campingpladsen er der flere boder og pizza-restauranter. Vi spørger lige i informationen om hvornår den "reklamerede" tur til Vesuv finder sted. Der er flere afgang, men vi anbefales, at tage den der går fra campingpladsen kl. 09.30.

Hygge i Pompei

Inden badetid sætter vi os lige i skyggen ved campingvognen med 1 øl, 1 gammel dansk og lidt landbrie (fra Netto i DK). Det smagte dejligt sammen med det grove toastbrød, vi lige har købt i campingpladsens lille udsalg sammen med 1 pose croissanter, som skal bruges til morgenmad. Karin fik lige sendt de lovede SMS til dem der hjemme, så de er klar over, vi er kommet godt frem. Nu var det tid til at Karin som den første kunne gå i bad, mens Ejlif sad med et glas rødvin og forberedte sig ved at læse lidt om Pompei. Bagefter tog Ejlif bad og Karin nød resten af Ejlifs rødvin, i delvis sol / skygge, mens hun skrev lidt om turen. Hun nåede også en lille eftermiddagslur.

Onsdag, den 11. august 2010:

Første dag under vores ophold på Camping Zeus i Pompei. Vi havde besluttet at vi på vores første dag i Pompei ville besøge Vesuv for at se, hvad der var årsag til Pompei og Herculaneum blev begravet i aske for mange år siden. Om eftermiddagen ville vi så se Pompei-udgravningerne, så vi kunne få en fornemmelse af de skader askelaget havde forårsaget.

Efter at have sovet en god nats søvn – Det var meget varmt, så vi sov vist hele natten uden dyne på – stod vi op kl. 08.00 og fik morgenkaffe med gammel dansk, ost og brød. Derefter gik vi op i campingpladsens reception, hvor vi for € 18.50 pr. person købte billetter til at køre fra campingpladsen op til Vesuv og med guidet rundvisning på toppen.

Efter lidt genvordigheder med bussen kom vi af sted mod "Busvia del Vesuvio"s terminal, hvor vi skulle køre op til Vesuv. Busturen til terminalen var en oplevelse for sig selv. Vi "drøned", med Karin på mit skød, gennem byen i høj fart, så man skulle tro bussen var stjålet. (Det følte og lød vist værre end det var). Efter at være kommet levende, men rystet op til "Terminalen" skulle vi over i en "Mercedes Uni-Mog-bus" som skulle køre os op til en vendeplads lige under kraterkanten af Vesuv.

Mercedes Uni-Mog-bus

Vel afleveret på pladsen måtte vi lige gå de sidste 500 m op til kraterkanten. Her blev vi vist rundt på en rigtig god guidet tur, hvor en dygtig guide, på engelsk, gav os en rigtig god oplevelse. Ud over at fortælle om det vi så, fortalte han også om sidste udbrud i 1944, i øvrigt efter amerikanerne havde befriet denne del af Italien.

Vi kunne også se, at der var et "varmt område" i vulkankrateret, hvor der kom røg / damp op. Det var varmt på toppen, så vi måtte lige dele en vand, så vi ikke blev "dehydrerede". Han fortalte at videnskabsmænd overvågede vulkanaktiviteten meget nøje for at sikre, at de kunne advare i så god tid, at de fleste af de ca. 10 mio. mennesker der bor i området kunne nå at blive evakueret. Han lød dog ikke særlig optimistisk, for som han sagde, så er Napolitanere nok de mest usystematiske og ustrukturerede mennesker der findes. Han mente, at der skulle være et varsel på mindst 14 dage bare for at sikre de fleste.

Damp fra Krateret

Krateret på Vesuv

Desværre hang skyerne lige under kraterkanten ude over Napolibugten, så det var ikke den store udsigt, vi fik den vej, men bare at se Vesuv, og hvad der havde begravet byerne Pompei og Herculaneum var en stor oplevelse. Vi fik godt nok at vide at det ikke var den vulkan, fra den gang, vi så, da den kun var en lille som var opstået indeni det gamle kæmpestore krater, der var den gang.

Et par timer efter vi var blevet kørt op til Vesuv blev vi hentet igen, og kl. 13.00 gik det videre med Uni-Mog ned ad den smalle og stejle serpentinevej – Vi kunne godt forstå, hvorfor det var "firehjulstrækker" der skulle køre vejen op til Vesuv. Vel nede blev vi med stor skramlen og raslen kørt tilbage til campingpladsen, så vi lige kunne få lidt brød mm. til en velfortjent frokost.

Efter frokosten skulle vi besøge Pompei-udgravningerne for at se, hvad det var Vesuv-udbruddet i år 79 A.D. gjort ved Pompei. Ud over Pompei som dengang var en stor by, blev også byerne Ercolano, Boscoreale, Oplontis og Stabia begravet. Inden vi gik ind i Pompeis ruiner, købte vi lige en 1½ l. vand, idet solen nu stod højt fra en skyfri himmel, og det var godt 30 °C. Fremme ved indgangen til Pompei-udgravningerne (200 m fra campingpladsen) betalte vi € 11.00 pr. person for at komme ind i det "arkæologiske område". Det var et fantastisk område – vi blev meget overraske over hvor stort området var, mange gange større end vi havde forestillet os – Det skal opleves! Området strækker sig over 66 ha. hvoraf de 50

Fodgængerfelt i Pompei med slid efter hjul

ha. er blevet undersøgt / frilagt.

Karin ved bageovn

Selv om det var bagende sol og godt og vel 30 °C. i skyggen, så kunne vi ikke løsrive os fra at gå rundt i ruinerne og se hvad der var blevet fundet, og kunne se hvordan de havde levet inden Vesuv besluttede sig til at dække hele området med aske og lava. Klokken 16.00 var vi godt "brugte" og vaklede ud mod vores midlertidige hjem på campingpladsen.

Efter at have fået et hvil og tømt nogen vandflasker var vi nødt til at gå ud for at hente vand, øl, brød og andre fornødenheder. Ikke langt fra campingpladsen lå et Carrefour Supermarked, hvor vi handlede ind. (Det vigtigste var 6 flasker 1½ l. vand). Vel tilbage på campingpladsen skulle aftenen

bruges til at slappe af, men myrerne havde fundet ud af, at vi lige skulle drilles lidt, så de havde fundet ind i campingvognen via afløbsslangen og senere støttebenene på campingvognen – så vi havde vores egen lille krig med myrerne, som var helt vilde med ost. Det blev først løst, da vi forlod Pompei – Vi må erkende, at myrerne vandt (vi kunne ikke få fat på myregift).

Affaldsdepot?

En af de ting vi snakkede om var, at man i Napoli og Pompei havde en fint affaldssystem med sortering, glas, plastic osv. hver for sig. Ingen steder har vi nogensinde set mere svineri langs gader og vej – Det flød med affald, specielt plastic langs alle gader og veje. Vi har erfaret, at der også er problemer andre steder i Italien, men ikke så slemt. Jeg tror, vi har fundet ud af hvorfor – Plasticaffaldet ved de ikke hvad de skal gøre med, så det smider de langs vejene og håber det løser sig selv – Vi sagde i hvert fald til hinanden, hver gang vi afleverede en plasticflaske, at nu havde de igen

noget de kunne smide langs vejen. Vi blev enige om, at det var bedre, at plasticaffaldet blev samlet ind sammen med det øvrige affald, for så var det da væk (Det så vi ikke ligge at flyde løst) kun der hvor skraldemændene ikke gad hente det eller strejkede.

Torsdag, den 12. august 2010:

Efter en god nat søvn uden myrerne havde generet os om natten, stod vi kl. 09.00 op til endnu en dag i fuld sol. Det havde igen været en meget varm nat, hvor dynen lå klemmt helt ind til siden og hovedpuden følte som en våd vaskesvamp. Nå, vi gik i gang med morgenens slagsmål med myrerne – der var mange i køleskabet – De kunne vist godt lide en dansk Riberhus. Uanset myrekampen fik vi os en god morgenmad, inden vi ville begive os ud på en ekskursion på Sorrento-halvøen.

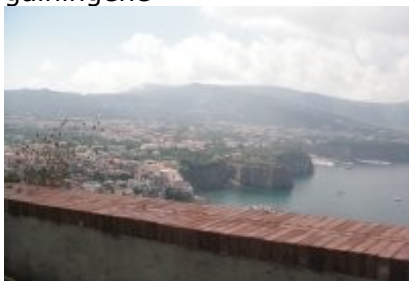
Vi kørte fra campingpladsen og ville følge Napolibugts kyst ud til Sorrento, hvor vi så ville tage Amalfikysten tilbage mod Salerno, og så tage det allersidste stykke tilbage til campingpladsen af motorvejen.

Endnu en gang fik vi en belæring om Italienere og nok specielt dem, der bor omkring Napoli. Vi kunne konstatere, at færdselsloven ikke er gældende, men kun vejledende! Der overhales ved optrukne streger og køres over for rødt. Vigepligt betyder vist, at den svageste / "tøsedrengen" holder tilbage osv.

Gadesælger

Nå, knap var vi kommet ud af vejen mod Sorrento, før politiet stod og spærrede den store vej, og ledte os ind på de små veje – Der var åbenbart nogen, der ikke ville være "tøsedrengen". Ad de små veje gik det nu gennem små gader gennem Napolibugts byer ud mod Sorrento. Efter ca. 10 km. kom vi igen ind på den større vej og havde troet, at det så ville glide igen, men ak nej for nu kom vi ud til badestederne som alle "galningene"

Sorrento

på scootere / knallerter skulle frem til, 2 eller 3 på hver scooter, og de troede vist at midterstriben på vejen betød, at det var her, de skulle køre – Det så vildt ud, når de slyngede sig ud og ind mellem bilerne, både dem der kørte samme vej, og dem der kørte modsat. Vi fandt os en bus at ligge i læ ved så det gik fint. Efterhånden som vi nærmede os Sorrento, havde vi fundet ud af, hvordan man skulle køre i de skarpe hårnålesving og der gik efterhånden helt sport i om man kunne følge med de "indfødte" foran eller måske endda "sætte en forfølger af".

Turen det sidste stykke ind mod Sorrento og udkørslen ud af byen mod spidsen af Sorrento halvøen var nok den største oplevelse på hele dagens tur – Efter min opfattelse væsentligt større end Amalfikysten, som jeg vil benævne "som noget opreklameret fis". Det var selvfølgelig flot at køre langs Amalfikysten, hvor vejen hænger på klippen, helt op til nogle hundrede meter over havets overflade. Der var nogle helt fantastiske udkik, når vi endelig kunne komme til at holde for alle de biler, der var på vejen. At man så skulle køre kø-kørsel langs store dele af kysten er en anden sag, så der var ikke megen

Amalfikysten

Amalfikysten

naturoplevelse som den tur bød, i hvert fald ikke for chaufføren. Men som chaufføren også sagde, så har jeg været på steder hvor naturoplevelsen er mindst lige så stor, og uden "det samme gedemarked". Fremme ved Salerno slap vi for "gedemarkedet" og kunne komme på motorvejen tilbage mod campingpladsen. Turen havde taget 4 timer og kostet € 1.60 i afgift på motorvejen.

Vel tilbage til "Myrebo" på campingpladsen, ville vi så gå i Carrefour for at se, om vi kunne finde noget myregift – Dagens læring er ud over

det med færdselsloven, at man skal huske spejdnernes ord om altid at være beredt – Husk altid myregift på campingture syd på! Vi fandt ingen myregift i supermarkedet, så vi prøvede om vi kunne finde andre snedige måder, at holde myrerne ude af campingvognen – Det lykkedes kun delvist. Idet vi mente, at nu havde vi set det vi ville i Pompei området, så planlagde vi turen videre mod Rom, inden vi spiste aftensmaden og hyggede os, inden vi gik i seng for at være klar til næste dags køretur til en campingplads i Roms udkant.

Fredag, den 13. august 2010:

Udsigt mod Vesuv

Efter 3 overnatninger i Pompei gik turen videre mod Rom, hvor vi skal se de spændende steder fra Romertiden, som byen byder på. Og selvfølgelig også de andre ting, som Rom kan byde på. Vi er stået op kl. 08.30, så vi kan komme så tidligt af sted, at vi har en rimelig chance for at finde en campingplads, hvor der er plads. Italienerne er jo midt i deres sommerferie, så det ligner lidt vores sommerferie sidste år, hvor vi var i Frankrig midt i deres ferie. Det passer os i øvrigt godt, for vi har faktisk højest set 2 – 3 danske biler her i Italien og ingen på campingpladsen. Snart er vi klar til afgang i høj sol og 25 °C.

Vi tager motorvejen mod Rom syd og ved betalingsstationen lige syd for Rom, er der stort kaos, med biler, der bakker og kører på tværs for at komme frem til den bane, der ikke er "gået i u-du". Der "dyttes" og gestikuleres, nogle vender helt på tværs og kører fra bane 1 over i bane 8 og tilbage til en anden, der ser ud til at virke (Det bekræftes igen at færdselsloven kun er vejledende) – Vi holder bare hovedet koldt og venter de 2 – 3 minutter, til det hele virker igen. Efter vi har betalt de € 15,80 det koster at køre fra Pompei til Rom, er vi nu klar til at køre fra Rom Syd mod Rom Vest, og mod campingpladsen Fabulous som ligger ca. 10 km. udenfor Roms centrum, men med gode bus og Metroforbindelser ind til byen.

Efter 250 km fra Pompei og 2963 km siden vi kørte hjemmefra, er vi nu kl. 12.15 fremme ved [Camping Fabulous](#), hvor vi stiller campingvognen på plads 2. Vi lægger mærke til, at der er nogle "store" myrer i den ene side af pladsen. Vi "laver en aftale med myrerne om, at vi ikke generer dem hvis de ikke generer os" – Det viser sig at være en god aftale! Da vi er færdige med at sætte campingvognen på plads og slå markisen op, skal vi mens vi, ved 14 tiden slapper af, også lige have en lille regnbyge, der frisker godt op. Den korte tid det småregnede nød vi lidt knækbrød med ost, øl og lidt rosevin. Karin fik igen sendt en SMS til dem derhjemme, så de kan følge med i hvor vi er. Kl. 14.45 skinner solen igen fra en næsten skyfri himmel – Heldigvis sidder vi i delvis skygge under nogle høje opstammede Pinjetræer – Jeg håber ikke, de store kogler der hænger i toppen rammer nogen, når de falder ned.

Camping Fauolous

For at finde noget til aftenmaden og lidt andre fornødenheder besøger vi campingpladsens butik. Desværre har de intet, vi kan lægge på grillen. Vi køber noget groft toastbrød, så vi har til morgenmaden. Aftenmaden henter vi på campingpladsens restaurant, nemlig 2 Pizzaer. Efter aftenmaden hygger vi os i campingvognen med at læse i vore Dan Brown bøger og nyder et glas rødvin.

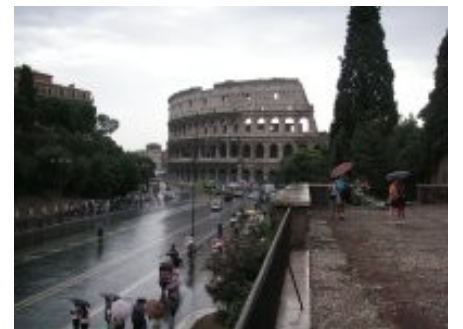
Lørdag, den 14. august 2010:

Venter på bus til Rom

Første dag i Rom har vi besluttet os at tage den "store spadseretur" rundt i byen, hvor vi vil se alle de seværdigheder, vi kan nå, og så afsætte dag 2 til at besøge Vatikanstaten. Det er jo lørdag, så vi har sovet længe og er først klar efter morgenmaden omkring kl. 09.30. Vi får købt dagsbilletter til den offentlige transport, (€ 4 pr. person) og går de små 200 m. fra campingpladsen til busholdepladsen, hvor vi tager linie 070 til Metrostationen EUR Fermi. Her hopper vi over på Metroen og kører ind til Rom hvor vi står af på Colosseo som ligger lige op ad Colosseum. Her kl. 10.15 kommer der lidt finregn, men det er varmt – for varmt. Vi køber os en paraply for € 4 så vi har en hver, og vi får også brug for den nogle gange i løbet af formiddagen og allerførst på eftermiddagen, når der kommer lidt finregn.

Vi starter vores rundtur med at gå rundt om Colosseum – For at komme ind i Colosseum og Palatinerhøjen er der ca. 1 times ventetid – Da vi er enige om at vi har set masser af "ruiner" i Pompei, så er vi også enige om at vi hellere vil nøjes med de indkik, vi kan få ved at gå rundt om Colosseum, samt se Forum Romanum udefra. Vi går hele turen rundt om Colosseum og får ofte et indkik gennem buerne, hvis man da kan se ind for alle dem, der står i kø for at de forskellige steder indenfor murerne – Godt vi ikke er i det "gedemarked". Inden vi går hen ad "Via dei Fori Imperiali" som alle jo kender, får vi lige set "Arco di Costantino" også kaldet Konstantinbuen. Fra ga-

Colosseum

den er der et fint indsyn til "Forum Romanum". Inden vi er fremme ved "Piazza Venezia" (Venedig pladsen) får vi lige set "Trajans Forum" og "Il Vittoriano". Vi ser selvfølgelig Venedigpalæet som "falmer lidt" ved siden af det store hvide palæ for enden af pladsen.

Fontana di trevi

Efter "Piazza Venezia" ser vi en masse flotte bygninger, palæer osv. inden vi er fremme ved "Fontana di Trevi". Efter at have fotograferet springvandet og de mange mennesker der næsten "står som sild i en tønde", så bliver vi lidt sultne og køber en Panini Toscana med pølse og salat. Da det igen begynder med lidt småregn, kan vi lige spise den, inden vi går videre for at udforske Roms gader, hvor det igen er blevet tørvejr. Lidt tilfældigt finder vi en lang trappe som vi tager op og ender på den store plads foran "Palazzo del Quirinale". Her er både Gendarmerie og soldater der står vagt, idet det er stedet, hvor Italiens præsident har residens. Vi får fotograferet vagterne, og da

det ligger højt fanger vi også nogle udkik over byen, bl.a. Peterskirken.

Vi går videre for at komme frem til "Plaza della Republica", og ser de seværdigheder, der er undervejs. Videre går det mod "Via delle Quattro Fontane", hvor der er en Fontane på hvert af de fire gadehjørner.

Herfra fortsætter vi ad "Via Fontane dei Tritone" til vi når frem til "Trinati dei Monti" og "Villa Medici". Vi står her højt oppe med et fint udsyn over byen, og gør klar til at gå ned ad den lange trappe, så vi kan komme videre mod "Piazza del Popolo". Først da vi er kommet ned ad trappen, går det op for os at det er "Den Spanske Trappe", vi er gået ned af. Den bliver selvfølgelig fotograferet fra alle vinkler, ligesom de andre ting vi ser. Videre frem til "Piaz-

Den Spanske Trappe

Pantheon

za del Popolo" med de 2 Basilikaer i sydenden af pladsen. Vi kommer forbi "Templo Adriano" på vores vej frem til Pantheon, som Karin netop er kommet til i Dan Browns bog, Engle og Dæmoner, så det er med nogen spænding, vi skal ind i Pantheon, for at se hvor solen, der kommer ind gennem hullet i taget, rammer. Nå det var nu ganske udramatisk men meget betagende og spændende at se kuplen indefra.

Efter endnu en god oplevelse drejer vi lige ind omkring "Piazza Navonna", hvor murene på husene omkring skulle passe med omkredsen af "Domitians Stadion" som havde plads til 30.000 tilskuere. Ad "Via Campo di Fiori" hvor der har været marked, spadserer vi videre forbi udgravningerne omkring "Teatro di Marcello" frem til "S. Maria in Cosmedin", hvor vi ville se "La Bocca della Verità" – Sandhedens mund, men her står folk i en lang kø (over 50 m), så vi går videre langs "Circo Massimo" til vi er fremme ved Metroen, som vi tager tilbage til "vores

Metro-station" EUR Fermi. (Ud over de nævnte seværdigheder har vi set mange andre som ikke er nævnt).

Vel tilbage med Metroen i EUR Fermi har vi lige tid til en kort spadseretur mellem de høje nye bygningskomplekser for at se, om der er et supermarked, men må konstatere, at alle bygninger er Italienske regeringsbygninger. Her ligger Finansministeriet, Økonomiministeriet osv. Vi når bus 070 som kører os tilbage til holdepladsen ved campingpladsen, og vi kommer hjem til cam-

pingvognen kl. 17.30, så vi kan dele en flaske vand og bagefter få en velfortjent kold øl og hvile de ømme fødder.

Da vi ikke fandt et supermarked på turen for at købe grill-kød, så måtte vi nøjes med at gå i campingpladsens butik og købe lidt flutes, pålæg, gorgonzola, 2 flasker rødvin, rosevin og noget WC-papir. I kan selv gætte hvad vi spiste – Det blev kun til 1 flaske rødvin til at hygge sig på, inden vi efter et dejligt friskt bad, trætte gik i seng til en velfortjent nats søvn.

Søndag, den 15. august 2010: (Den aller helligste dag i Italien, nemlig Jomfru Maria Himmelfart.)

Selv om de unge på campingpladsen holdt fest inden de skulle hjem, så havde vi en god nats søvn. Efter vores Rom tur var vi vist også godt trætte – Vi hørte dem i hvert fald kun til vi faldt i søvn, og lige, meget kort, da nogen af dem gik forbi ca. kl. 05.00 om morgenen, da de var på vej i seng eller skulle hen for at pakke.

Castelgandolfo på storskærmen

Som sagt havde vi besluttet os at dagen skulle bruges på et besøg i Vatikanstaten. Nu var det jo samtidig søndag og Jomfru Maria Himmelfart, så der måtte jo være "noget løs" i Vatikanet. Vi havde dog ikke taget Paven i ed – Han var ikke i Vatikanet, men derimod var han på sin sommerresidens, Castelgandolfo, hvor han holdt talen til de troende kl. 12.00 (Hvor ligger Castelgandolfo egentligt?)

Vi havde ellers set frem til at han skulle komme ud i vinduet, så vi kunne se ham fra Peterspladsen. Nå ja, så måtte vi jo nøjes med at se ham på storskærm sammen med de flere tusinde der var på Peterspladsen.

Efter morgenmaden tog vi bussen og Metroen ind til "Ottaviano", hvorfra vi spadserede de godt 500 m til Vatikanet. Vi var allerede derinde kl. 11.00 så vi havde god tid til at besøge Peterskirken. Så det første vi gjorde var, at stille os i køen for at komme ind – Ikke for at betale, men for at komme gennem sikkerhedstjekket som når man skal ud at flyve. Her var der bare dobbelttjek, for det skulle også lige kontrolleres om de besøgende havde bare skuldre eller om mændene havde for korte bukser på. Vi havde hørt om det, så vi var begge klædt på til lejligheden, Karin med nederdel og bluse med korte ærmer, jeg med T-shirt og lange bukser. Vi kom begge gennem nåleøjet og efter ca. 20 min. Var vi

inde i Peterskirken, der jo er verdens største "kirkerum" med plads til over 60.000 mennesker.

Kuplen i Peterskirken

Peterskirken

Efter en betagende rundtur i kirkerummet kom vi igen ud i den bagende sol på Peterspladsen kl. 11.50, hvor folk allerede havde taget opstilling for at se Pavens tale fra de storskærme, der er på Peterspladsen. Der var allerede tændt for transmissionen fra sommerresidensen, hvor vi kunne se de mange mennesker, der var mødt op, heraf mange nonner. Vi så også nogle nonner på Peterspladsen, som skulle se Pavens tale på storskærmene. Da Paven kom frem fra vinduet på sommerresidensen, kom der et jubelråb fra dem, der var på stedet, men også på Peterspladsen var der jubel. Der blev klappet flere gange under talen, som blev afholdt på flere sprog. Det må have været en helt fantastisk

oplevelse, at have oplevet Pavens tale, hvis han havde været hjemme i Vatikanet! Efter at have

oplevet Peterspladsen og nydt de flotte bygningsværker med 284 søjler samt de 140 enorme helgenstatuer, så begav vi os på en mindre sightseeing, inden vi skulle med Metroen.

Vi gik ned til Tiberen - over broerne "Ponte Vittorio Emanuele II" og tilbage ad "Ponte Sant' Angelo", hvor vi havde et fantastisk udsyn til "Castel Sant' Angelo". Fik købt lidt vand så vi kunne få slukket tørsten, inden vi ville videre mod Metrostationen "Lepanto". Vi drejede ind ved Castellet og fandt for sent ud af, at det var en "borg" med voldgrave - godt nok uden vand, men uden mulighed for at komme ud til vejen nord for parken. Ja, så måtte vi jo hele parken rundt og ud samme sted, som vi var kommet ind. Vi gik forbi "Palazzo di Giustizia" og ad de små gader til vi kom frem til Metrostationen "Lepanto". Der var mange andre, der havde været på besøg hos "Paven", så Metroen var godt fuld. Vi stod ud ved "Colosseo" for

Castel Sant' Angelo

at se, om der var lige så mange "trætte mennesker" der stod i kø alle steder, både udenfor og inde i Colosseum - Det havde ikke forandret sig - Folk stod stadig i kø både her og der, og ventede, og ventede og.... Efter at have taget endnu et par foto og lidt video, tog vi Metroen til EUR Fermi og bussen videre til campingpladsen. Vi var tilbage på campingpladsen ca. kl. 15.00 i 35 °C., hvor vi fik et par glas dejlig kold vand og en kold øl ☺. Efter dagens bad blev aftenen brugt til hygge i campingvognen.

Mandag, den 16. august 2010:

Efter 2 dejlige dage i Rom er vi klar til at søge hen under andre himmelstrøg. Vi har besluttet os for at sætte kursen mod Firenze i Toscana. Da vi skal vende campingvognen rundt for at spænde den på bilen, kommer vores "nye Italienske nabo" (kom i aftes) over for at hjælpe os - Nu har vi også mødt en uselvsk og flink Italiener. Vi betaler € 92.00 for de 3 overnatninger vi har haft på pladsen, som godt kan anbefales på baggrund af deres venlighed, renlighed og beliggenhed med let adgang til Rom. Vi har indkodet campingpladsen "Michelangelo" inde i Firenze som vores mål, og planlagt at vi vil køre langs kystvejen op mod Toscana.

Da afkørselsvejene ligger tæt, kommer vi til at køre af en vej for tidligt og får lige en sidste sightseeing i et af Roms forstads kvarterer, inden vi igen er på "rette spor". Vi kan stadig se, at Italienerne åbenbart har en anden holdning til affald, end vi har i DK. Eller også har de fundet ud af at udlægge vejarealer udenfor kørebanen til lossepladser - Det er jo alligevel forurenede pga. bly fra biler etc. - De er nok bare geniale.

Vi ser ikke mange campingvogne på vores godt 300 km. lange tur - højst mellem 5 og 10, men til gengæld mange autocampere. Gentagne gange på turen får vi også bekræftet at den Italienske færdselslov kun er vejledende - Selv politiet ser vi overskride de dobbelt optrukne striber i en overhaling. Der er meget politi, der kører på vejene, men hvad de laver har vi ikke rigtig set endnu - Vi tror de hygger sig. Vi må dog erkende, at i Toscana kører Italienerne væsentligt pænere og er mere hensynfulde end i Napoliområdet - Her var alle sig selv nærmest og kunne ikke tage hensyn - Her har vi set en italiener, der takkede fordi vi lukkede ham ud på vejen - I Napoli havde de blot "dyttet" og kørt ud og taget sig til hovedet, hvis der var nogen der "brokkede sig".

Som sagt har vi valgt at køre ad kystvejen og kl. 09.45, kan vi se Middelhavet lige foran os. Det er flot langs kysten, med meget trafik. Vi har nu rundet 3.000 km. siden vi kørte hjemmefra og nyder Middelhavet på vores venstre side og bjergene på højre side. Karin tager godt nok fejl af højre / venstre et par gange hvor hun vil fortælle noget, men om det er "Alzheimers light" eller bare lidt ferieforvirring ligger hen i det uvisse. ☺

Efterhånden er det ved at være tid til at køre ind i landet, så vi kan "ramme" Firenze og snart er vi, igennem et flot landskab med bjerge, fremme ved Siena. Her i bjergene brokker Karin sig lidt over autoværnet, det sidder nemlig lige i den højde, så vi ikke kan se ned i de flotte dale og nyde landskabet - De er garanteret gode til lastbiler, både at se over, men også sikkerhedsmæssigt.

Vi er nu kommet frem til udkanten af Firenze og de sidste 5 km. til campingpladsen går ind gennem bygaderne, så det er med at være "oppe på dupperne", så vi kommer sikkert frem.

Vi har en fantastisk udsigt over Firenze det sidste stykke, men har desværre ikke tid til at nyde det, for pludselig, efter 338 km. er vi fremme ved [campingpladsen "Michelangelo"](#) som

ligger på en nordskrånning ned mod Firenze og floden Arno. Vi bliver vist frem til en udmærket plads (nr. 164), hvor vi får campingvognen sat op og nyder at vi er fremme med en stille øl.

Firenze "by night"

flot en indtryk af i kunstigt lys – Kunne det mon leve op til forventningerne?

Vi handler lidt ind i campingpladsens butik, men finder ingen kød til grillen, så vi "nøjles" med en spaghetti-ret. Som sagt ligger campingpladsen på nordskrånningen af Arno floden. 500 m fra campingpladsen ligger et af de flotteste udsynspunkter over Firenze, så kl. 21.00 begiver vi os op på "Piazzale Michelangiolo" for at se ud over Firenze. Vi kom tids nok op til at nå at se ud over byen inden det blev mørkt, men efterhånden som mørket faldt på, blev det et fantastisk syn at se ud over byen med lys på. (Flottere syn findes ikke mange andre steder tror jeg!). "Beruset" af den flotte udsigt gik vi tilbage til campingpladsen for at få udhvilet inden en spændende dag i Firenze (Florence), som vi havde fået så

Tirsdag, den 17. august 2010:

Vi må have været godt "mætte" af køreturen og det fantastiske indtryk, vi fik ved at se ned over Firenze fra "Piazzale Michelangiolo" i aftes, for efter en god søvn vågnede vi først kl. 10.02. ☺ ☺ Godt udhvilede fik vi morgenmad, inden vi ville ind for at udforske Firenze, der har været hovedstad, før det blev Rom. Efter en dejlig morgenmad med Kaffe, gammel dansk, ost og æg var vi klar til dagens strabadser. Vi fik at vide den letteste vej ind i Firenze var på "gå-ben" og tog 5 – 10 minutter. Vi skulle bare gå op til "Piazzale Michelangiolo" og så tage vejen ned til porten i bymuren og så var vi fremme ved Arno floden.

Vi fulgte rådet, og snart stod vi nede ved Arno floden og kunne se frem fra den ene bro til den anden. Fra den bro vi var kommet ned til, havde vi fuld udsigt til den næste bro, som også er den mest berømte bro i Firenze, nemlig "Ponte Vecchio". Vi undrede os over, at der på broens balustre sad mellem 25 og 50 hængelåse. Senere så vi en forbudstavle et sted, hvor det stod at det kostede € 50 at blive taget af politiet for at lænke sin hængelås fast det sted. (Hvad? – Hvorfor?). Vi gik langs Arno's bred frem til "Ponte Vecchio", hvor vi krydsede floden for at komme ind i Firenze. Det var et mylder af mennesker som skulle frem og tilbage over broen og se på de

Ponte Vecchio

gamle butikker som er på broen. De er alle fyldt med guldsmede og diamantbutikker, hvor det oprindeligt var de forurenende butikker som slagter og smede mm. som havde deres butikker der, da de kunne lade affaldet falde i floden. Jeg tror ikke, der er nogen af de nuværende butikker, der taber noget i floden!

Efter vi var kommet over "Ponte Vecchio" kom vi frem til næste seværdighed, nemlig Uffizi Galleriet og Palazzo Vecchio. Den ene store oplevelse efter den anden væltede frem. Vi kom forbi den ene efter den anden af seværdigheder, nævnt i flæng: Duomo, Baptistery of San Giovanni, Basilica of San Lorenzo, The Medici Chapels, Church of Santa Maria Novella og Palazzo Strozzi.

Uffizi Galleriet

Som I sikkert kan se ud af det skrevne, så tog det næste helt luften fra mig at se så mange fantastiske steder som ligger så tæt på hinanden. Og samtidig i en atmosfære som er helt unik – Flotte velholdte bygninger, rent på gaderne, masser af rare mennesker – Utroligt, jeg synes Rom var spændende, men må erkende at oplevelsen ikke

står i mål med Firenze. Sammenligner vi med Rom, så er menneskemylderet her meget større men ikke så ubehageligt. Bygninger og gader er mere velholdte. Her føler man sig velkommen og ikke som en "malkeko".

Hængelåse i Firenze

Rom var spændende, men nok ikke et sted jeg kommer igen, derimod tror jeg godt, jeg kan lokkes til Firenze, selv om Italienerne nok ikke lige "er min kop te" (undskyld Franco). Efter en god, varm og spændende dag, kom vi igen frem til "Ponte Vecchio", men valgte at gå langs floden til den næste bro. Her så vi i tusindvis af hængelåse, der var lænket til gelænder og afspærringer. Da der var navne på blev vi enige om, at det må betyde enten nogen med at par holder sammen, eller at man "lænker sig til Firenze" for at komme der igen – Hvad det betyder må undersøges.

Fremme ved "Ponte Alla Grazie" krydser vi floden og begyndte den hårde opstigning (162 trin), først igennem den gamle bymur og videre op ad de stejle gader og trapper til, vi igen kunne nyde udsynet over Firenzes tage. Vel tilbage på campingpladsen kl. 15.45 hvor dagens indtryk kunne bundfælde sig over et glas Lambrusco. Karin i solen og jeg i skyggen. Efter et dejligt bad og en gang gullasch med kartoffelmos (vi har endnu ikke fundet et supermarked) så hyggede vi os om aftenen i campingvognen, inden vi skal sove. Karin med at læse i "min bog" af Dan Brown (hun er helt væk og svarer ikke). Og jeg med at skrive på denne fortælling. (Først nu er jeg nået med, da jeg først fik startet, da vi kom til Rom).

Onsdag, den 18. august 2010:

Efter vi i går var inde for at trave i Firenze, ville vi nu køre en tur ud for at nyde landskabet i Toscana. Vi havde besluttet os for at se på området syd for Firenze, og komme forbi Chianti-området, San Gimignano, Volterra og Siena. Godt udhvilet efter en god nats søvn, og efter vi havde fået morgenmad kørte vi kl. 10.00 af sted. Inden vi kom ud af Firenze skulle vi lige tanke lidt diesel. Ude på indfaldsvejen til Firenze lå tankene tæt – mindst en 10 stykker tror jeg – Nogle af dem ferielukkede, nogle havde kun en seddelautomat. Vi tankede på en tank, hvor der både var betjening og selvbetjening.

Nu var vi klar til at finde ud på de små veje i bakkerne / bjergene syd for Firenze. Efter at have kørt 25 km på den store vej mod Siena, drejede vi ud af afkørslen ved Poggibonsi, og hvad lå lige foran os – Noget som vi havde søgt efter tidligere, nemlig et Supermarked. Det duede dog ikke at handle ind nu og så lade det ligge i bilen en hel dag, så vi måtte nøjes med at sige at nu havde vi set et. Vi kørte videre ad vejene som var meget dårlige – værre end dem hjemme, både de store og de små. Efter at have kørt lidt op og ned af bjergene, kunne vi se en by i det fjerne oppe på et af bjergene, hvor de mange tårne gjorde at man ikke kunne tage fejl – Det var San Gimignano. Fremme ved byen var der skiltet til parkeringspladser udenfor bymuren, P-pladser fra 1 til 7, men selv om vi vist prøvede dem alle, så var der ingen plads her klokken godt 11. Vi fik taget et par billeder og fik set byen fra bilen udenfor bymuren.

San Gimignano

Volterra

Vi fortsatte vores tur mod Volterra – Op og ned over bjergene, i hårnålesving og gennem smalle gader i landsbyer, en fantastisk tur, med det ene fantastiske vue ud over bjergene og de ind imellem meget dybe dale. Vi så kæmpe marker med Solsikker, nogle var allerede ved at "knække nakken" og havde mistet farven, andre stod stadig i fuldt flor og "pyntede til vores store glæde". Næsten fremme ved Volterras bymur, drejede vi ned ad en gade hvor der, ekstra, var lavet parkering langs den ene side af gaden. En 3 – 400 m. ned ad gaden var der plads til "Citronen", og vi gjorde klar til at se, hvad der var indenfor bymurene.

Efter vi havde gået tilbage ad de 3 – 400 m. gade kom vi til en lang trappe der førte op til porten i bymuren. De eneste der måtte køre indenfor bymuren var beboere i husene samt gæster til de små hoteller som lå inde i de meget smalle gader. Turen rundt i byen gik ad de smalle gader og gyder, hvor vi også kom ud til bymuren og kunne se ud over dalen nedenfor byen. Vi fulgte bymuren og kom forbi det "arkæologiske område". Volterra var et af de vigtigste centre for Etruskerne for ca. 2.500 år siden, så der havde været en del at grave ud. Videre hen mod porten i bymuren gik vi langs en høj mur ind til en gammel fæstning. Der var stort hegn og overvågnings-

Statsfængslet i Volterra

kameraer, samt var opsat skilte med adgang forbudt, fotografering forbudt. Da vi kom hen til indgangen kunne vi se, at den kæmpemæssige renæssance borg var indrettet til Statsfængsel. Vi slap forbi indgangen uden at blive standset, og gik igen ned ad den lange trappe for at finde bilen, inden vi ville videre gennem Toscanas kønne landskab mod Siena.

Vi sagde farvel til Volterra kl. 12.50 og kørte op og ned over bjerge, ud og ind gennem utroligt mange hårnålesving. – Godt Jeanne ikke var med, hun var blevet rigtig skidt. Karin kunne også godt mærke det. Jeg følte mig næsten som en hel racerfører med al den skiftende gear, given gas og accelereren ud af svingene. Vi nåede frem til udkanten af Siena, og blev vist mod de store parkeringspladser i udkanten af byen, men man skal nok komme til byen om formiddagen. Der var i hvert fald ingen ledige pladser.

Da vi syntes vi havde fået indtryk nok for dagen, så besluttede vi i stedet, at køre ind til et "Penny Market" der lå lige ved udkørslen fra byen. Efter at have købt salat, kød, grillspyd, vin og andre fornødenheder kørte vi tilbage til campingpladsen på landevejen mellem Siena og Firenze. Vel hjemme på campingpladsen kl. 15.20 efter 217 km i det flotte landskab, slappede vi af med en kold øl under markisen på campingvognen. Temperaturen i skyggen lå på godt 30 °C.

Om aftenen ville vi grille, men da det ikke er tilladt at bruge nogen form for BBQ i Firenze pga. de gamle bygninger, kunne vi ikke grille - man må ikke en gang tænde et stearinlys udenfor. I stedet blev grillspyddet lavet på panden i campingvognen – Det blev et rigtig godt måltid. Om aftenen hyggede vi os ved campingvognen, og som hver aften gik vi en lille aftentur til "Piazzale Michelangiolo" og nød udsigten til lysene over Firenze.

Torsdag, den 19. august 2010: (Majas fødselsdag – Stort tillykke. ☺)

Dagens tur i Toscanas landskab havde vi besluttet skulle krydres med et besøg i Pisa og en tur til Bjarne Riis hjemby, Lucca. Efter morgenmaden var vi klar til at køre ud fra campingpladsen kl. 08.25 i overskyet vejr, men det går nok som de andre dage vi har været i Toscana, nemlig at solen kommer frem op ad dagen. Vi kører gennem forstæderne ud af Firenze og finder landevejen mod Pisa og Livorno. Det er nærmest motorvej med midterautoværn, men der kører også

cykler på vejen. Vi var fremme ved Pisa og kørte af afkørslen ind mod byen, men skiltningen til seværdighederne er særdeles mangelfuld, så vi laver lige en lille sightseeing i en af forstæderne til Pisa.

Med lidt held og god vilje kommer vi frem til en større vej og finder et skilt der viser, vi er på rette vej. Længere fremme kan vi, hen over en eng, se at "det skæve tårn" ligger til højre for os. Vi tager næste vej til højre og parkerer snart i et boligkvarter – Her går 4 farvede og sælger paraplyer, solskærme og andre souvenirs. Karin er utryg og tager næsten alt hun

Gadesælgere i Pisa

Det skæve tårn

kan slæbe med fra bilen – Vi betaler parkeringsafgift og begiver os de små 500 m. hen til porten i bymuren ind til Pisas store seværdigheder – Baptisterium, Duomo og Campanile (Det skæve tårn). Langs stierne indenfor murene er der opstillet alkens boder som sælger souvenirs, tørklæder, tasker og en masse andet "ragelse". Her kl. 09.30 vrimler det allerede med mennesker, der skal fotografere det skæve tårn. Vi får også taget en del billeder af tårnet og selvfølgelig også af Dåbskapellet og Domkirken. Lige da vi kommer ind ad porten, kan man se at tårnet står skævt, men da vi kommer helt hen i det modsatte hjørne af pladsen, så synes jeg, at hældningen virker helt overvældende nærmest chokerende. Det er nok de mennesker som har set det fra denne vinkel, som vil betale € 15 pr. person for at gå op i tårnet.

Efter at have gået rundt på "Piazza dei Miracoli" og set bygningsværkerne fra alle sider, er vi klar til at køre videre til Lucca, hvor vi kører gennem muren i byporten kl. 11.45. Vi ser, at der er ledige p-pladser og følger henvisningerne. Vi kører ind på den første, hvor der er ledig – trækker en P-billet, men ved at køre rundt finder vi ingen ledige – Der må være "kludder i deres tællesystem" – Vi kører ud igen uden betaling og finder hen til den næste. Her får vi pladsen lige ud for vagtens lille "bur". Vi vandrer rundt i byens hyggelige små gader og ser de mange tårne. Vi går også tur på bymuren / volden. Bjarne Riis ser vi ikke, men en masse der kører på cykel eller

Bymuren i Lucca

løber på bymuren. Efter en oplevelsesrig tur i byen og på bymuren finder vi tilbage til parkeringspladsen, hvor vi betaler € 3 for at holde på den overvågede parkeringsplads.

På vej fra Lucca vil vi se om vi kan finde "Djævlebroen" ved "Borgo a Mozzano". Djævelen må have gemt den, for vi fik den ikke at se. Da vi efterhånden var ved at være "godt brugt" betalte vi € 3.60 og tog vi motorvejen fra Lucca til Firenze. Efter 230 km var vi igen tilbage på campingpladsen, hvor solen bagte fra en klar himmel. Efter at vi havde sikret os at "vi ikke længere havde vand i øjnene" fik vi et glas øl og et brød med skinke og ost på campingpladsens lille "bodega". Vel tilbage ved campingvognen lagde Karin sig ud under markisen for at slappe af. Det var efterhånden 35 °C. i skyggen under markisen så efter kort tid fortrak jeg til campingvognen, hvor jeg i let "gennemtræk" kunne skrive videre på min fortælling. Efter endnu en Oplevelses-

rig dag i Toscana, skåler lige med "min Karin" i et dejligt koldt glas "Prosecco". (Hvis I læser dette må I godt være misundelige ☺).

Fredag, den 20. august 2010: (Egons fødselsdag – Stort tillykke. ☺)

Vi havde besluttet os til at dagen skulle være en "hviledag", idet vi skulle sove længe, og så gå ind i Firenze en gang i løbet af eftermiddagen for at "ose" lidt og se lidt mere af byen. Klokken 09.15 vågnede vi op til flot solskin med få skyer. Vi hyggede os med morgenmad med blødkogt æg og Gl. dansk etc. Efter morgenmaden læste Karin i et blad, hun har nemlig læst 2 Dan Brown bøger på turen. Jeg fik lige læst det sidste af min bog, så nu har vi begge nået 2 bøger. Vi hygger os i solen, og spiser lidt melon inden vi går ned for at nyde det i Firenze.

Vi har taget en hængelås med, som vi lige skal have sat fast sammen med de andre flere tusinde hængelåse, der er låst fast til rækværker mm. i Firenze, ved floden Arno. Vi går hen til kirken "Santa Croce", som er en af de 10 største kirker i Italien. Herefter finder vi det jødiske kvarter og synagogen, "Tempio Israelitico" som har en flot "irret grøn" kuppel. Desværre er den låst inde bag et stort hegn, måske af frygt terror? Efter at have gået rundt og nydt Firenze endnu en gang, så kommer vi frem til den store plads ved Domkirken og Baptisteriet.

Synagoge

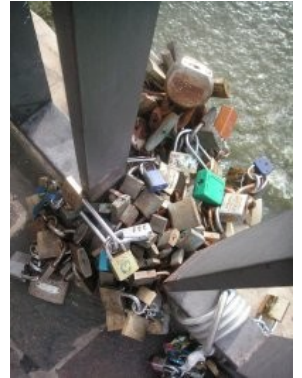

Vi sætter os på en fortovs cafe og bestiller 2 store fadøl. Karin er lidt betænkelig, for det er vel et af de fineste steder i Firenze, "Piazza San Giovanni", hvor udsigten er ren marmor, når man ser ud over pladsen til domkirke og baptisteriet. Ser man på restaurantens vinduer, så står navnet med guldskrift på vinduerne. Vi betalte € 22 for 2 stk. ½ ltr. fadøl (der kom gratis oliven og chips), men hvad, intet er for godt til os, når vi nu har nydt Firenze som har været en helt fantastisk oplevelse for os. Vi kom her uden forventninger, for vi troede, det kun var en by for "gamle" mennesker – Det synes vi slet ikke passer ind på os, eller er det mon os, der er blevet gamle. ("Det er det ikke" - I går mødte jeg et ungt engelsk par på campingpladsen, der lige var ankommet. De spurgte til hvor toiletterne var, og så fulgtes vi derop, og fik en snak om hvorfor vi / de var her. Senere om aftenen, mødte vi dem på "Piazale Michelangiolo" og her sagde de "It's Fantastic here".)

Efter en velfortjent og dejlig kold øl spadserede vi lidt i Firenze og kom til "Mercado Nuovo", hvor der var en udpræget duft af frisk læder – Det var åbenbart lædervarer som blev solgt de fleste steder, selvfølgelig var der også souvenirs af forskellig art. Efter at have "ošet" rundt i byen gik vi hjemad og krydsede broen "Ponte Alle Grazie", hvor vi fik vores hængelås låst fast til de flere hundrede andre hængelåse, som hang på den "baluster" vi have valgt. Vi fik det selvfølgelig fotograferet. Efter at have gået op af den stejle vej fra floden kom vi op til de 162 trappetrin som førte os

helt op til "Piazale Michelangiolo" og derfra videre til campingpladsen, hvor vi kl. 18.30. handlede lidt ind i butikken inden vi slappede af ved campingvognen, hvor det senere stod på aftensmad og den sidste hygge i Firenze i denne omgang, for i morgen tidlig går det videre mod nye mål. Ikke nok med at det er den sidste hyggeaften i Firenze – Det er også Karins sidste aften som 55-årig, for i morgen runder hun de 56 – Hvem skulle dog tro det! ☺ ☺

lørdag, den 21. august 2010: (Karins fødselsdag ☺ ☺ ☺)

Efter en mindre god nats søvn vågnede vi kl. 05.50. Ikke fordi vi havde spillet "Fandango" hele natten, vi var gået i seng kl. 23.10., så vi var sikre på at vi var friske til turen videre mod nord. Vores planlagte tur omkring "Cinque Terre" havde vi for længst slået ud af hovedet, vi havde hørt fra nogen som havde prøvet at bestille ophold der, at alt var opbooket med Italienerne, og vi havde sidst på aftenen besluttet, heller ikke at gøre ophold i Bologna for at fejre Karins fødselsdag, men i stedet køre efter Peschiera ved Gardasøen og se om der var plads på campingpladsen "Bella Italia" til 2 eller flere overnatninger (de vil jo ikke have 1). Pladsen kendte vi fra sommerferie for 2 år siden, da vi havde både Jeanne og Kasper med. ☺

Selv om, eller fordi det var Karins 56 års fødselsdag, besluttede vi os til, at vi først ville stå op kl. 07.00 og skåle tillykke i en lille Gl. dansk til morgenmaden. Fødselsdagen må vi fejre, når vi kommer hjem – Det har ikke været muligt for mig at finde noget "fornuftigt" til hende på turen indtil nu. Så kan vi også fejre det sammen med "ungerne". Vi skal selvfølgelig fejre det med lidt god mad, hvor vi end er i aften.

De 10 dråbers regn i aftes havde rensset luften, så vi var klar til at forlade Firenze, efter vi havde fået morgenmad og betalt € 181.50 på campingpladsen. Efter at have kørt 3.748 km. siden vi kørte hjemmefra, forlod vi campingpladsen kl. 07.55 Vi havde nået 5 overnatninger på camp "Michelangelo", plads 164, som vi var godt tilfreds med, den lå måske det længste vi kunne komme fra toiletet og indgangen, men til gengæld var der nogenlunde ro og vi havde mulighed for at være lidt i skygge af 3 oliventræer. (Den plads kan vi godt bruge, hvis vi skulle komme til Firenze igen, og det gør vi – tænk på hængelåsen).

Vue over Firenze

Vi havde sat GPS'en til at finde frem til Gardasøen, men allerede inden vi havde kørt de 2 første kilometer i Firenze mod motorvejen forsvandt forbindelsen til satellitterne, så vi måtte køre på vores intuition. Der var ikke rigtig mulighed for at stoppe og lade GPS'en komme til sig selv igen – Godt vi også kan køre efter skilte og fornemmelsen. (Var det et varsel eller hvad?) Vi fandt fint

ud til motorvejen og satte kursen mod Bologna, hvor vi kørte igennem Appenninerne, hvor der var et utal af tunneller. Den ene fantastiske udsigt kom os i møde efter den anden, når vi "dukkede" ud af tunnellerne og kunne se ned i dybe dale og på flotte bjergtinder. Klokken 09.00 blev der skiltet med, at vi nu forlod Toscana og kom ind i området der hedder Emilia Romagna. Her var det mere diset vejr, men til gengæld så er det her, de har en glimrende Lambrusco Emilia, som vi har smagt undervejs.

Efter 145 km. af dagens tur er "Citronen" blevet tørstig, så ved Modena får den slukket sin tørst, og Karin kunne drikke det sidste af morgens kaffe – Karin tænkte igen på "svoger" Poul og hans lyst til kaffe – Hvordan kan han dog drikke sådan et "sjat" kaffe som har stået i termokanden i et par timer? 3.900 km. hjemmefra kører vi kl. 10.20 forbi en by der hedder Carpi, ikke at forveksle med Capri som jo er en ø. Efterhånden viser termometret i skyggen 30 °C. her omkring kl. 11.10, og hvor vi har kørt 220 km. af dagens tur, og trafikken efterhånden er ved at være Stop and Go lige syd for Verona.

Det bliver vist en hed dag! Batterisymbolet har lyst indimellem de sidste 10 km, men ca. 15 km før Gardasøen begynder det at lugte så af "brændt" ventilatorrem. Vi kigger i motorrummet og kan se, at det ryger fra skiven, hvor remmen trækker generatoren. Vi beslutter os dog for at gøre et forsøg på at nå campingpladsen, men da der mangler 3 km. til afkørslen til Peschiera og godt 6 km. til campingpladsen beslutter vi os for at holde ind på en "nødplads" med SOS-telefon. Vi ringer dog til SOS i Danmark kl. 12.50 og får en "super service" fra en ung mand, der efter at have fået en masse oplysninger om forsikring etc. fortæller at hjælpen vil være fremme om ca. 1½ time – ca. kl. 14.30 må det være efter vores lange snak. Vi bliver ringet op af en fra servicefirmaet, der lige skal have den eksakte adresse på stedet, som er Motorvej A4 km. 262.3 som var skrevet på vejen. Mens vi venter holder "Polizia" lige ind bag ved os og spørger om vi har problemer. Vi fortæller, at vi har rekvireret hjælp, så de siger ciao, og kører igen. Som lovet kommer der en service bil – faktisk lige til den lovede tid – og en flink Italiener (kunne desværre kun Italiensk) Straks han får at vide

hvad problemet er, siger han at vi skal koble campingvognen fra, så han kan trække bilen op på "fejbladet" bagefter hægter vi campingvognen på "hans træk", og vi er igen klar til at køre videre frem mod campingpladsen.

Da vi kører fra motorvejen ved Peschiera, betaler vi € 18,90 for vores lidt "mislykkede tur fra Firenze til Peschiera". Selvom det er svært at holde en samtale i gang undervejs, går det faktisk rimeligt med fagter og mærkelige lyde, så den anden forstår, hvad vi hver især mener. Da vi kører ind på [campingpladsen Bella Italia](#) er det "fedt" at have en Italiener med – Det går legende let, vi skal blot lige aflevere vores campingpas mm., og så bliver vi straks vist ned til en plads i 4 række fra Gardasøen og samtidig på den første vej fra Butikken og det lille butikstov med læge og alt. Det gør stor opsigt, at vi kommer med campingvognen efter et "fejblad", så det er faktisk lidt "tragikomisk", men hvad skidt – Vi har jo ikke været ude for et uheld, så vi ser selvfølgelig på det fra den positive side.

Siger man ikke, at det man ønsker sig mest til sin fødselsdag, er en dag man aldrig glemmer – Jeg tror i hvert fald aldrig Karin glemmer sin 56 års fødselsdag. Nu må vi så se om jeg kan leve op til at resten af dagen bliver uforglemmelig af den positive slags. Vi skal altid se verden fra den positive side og huske de gode ting. Bare det at se at Gardasøen er "fuld" af vand, eller at Karin siger, at hun har en fantastisk udsigt, hvor hun sidder, lige overfor mig, med et glas kold øl. (Helt ærligt, så er det vist, fordi hun til venstre for mig kan sidde og se

ud over Gardasøen, hvor solen bare skinner. Der er mange badende og både på vandet – Hun har ret en fantastisk udsigt – Og jeg er såmænd ikke skuffet over at det ikke er mig, hun mener) ☺.

Jeg glemte helt at "Citronen" er kørt på "sygehus" og vi må tidligst besøge den på mandag – De vil ringe til os om operationen er gået godt, og hvornår der er besøgstid, eller om "Citronen" kan udskrives mandag eftermiddag, som vi håber. Vi regner med at blive her på pladsen til tirsdag morgen. Vi har som sagt fået en "super" plads med udsigt over vandet og skal kun forbi 3 campingvogne inden vi er på "stranden". I mit hoved rumsterer en god sang, jeg mener det er Kjeld Heck: "Tag og se det hele fra den lyse side", og det er lige det budskab, vi alle skal huske i

vores liv! Når vi så også får at vide ved vores hollandske genbo, at det gode vejr først er kommet i dag og varer til tirsdag, så er det nok skæbnen, der ville, at vi skulle blive her på pladsen og nyde det indtil tirsdag.

Tirsdag har så vi planlagt at starte den store rejse mod nord, og så må vi se om det går direkte hjem med en overnatning på en motorvejsrasteplads eller om vi lige tager en ekstra overnatning et eller andet sted.

Nå nu er det vist snart tid til, at vi går over på campingpladsens restaurant for at få fødselsdages menuen. Bagefter går vi en tur på strandpromenaden ind mod Peschiera og nyder den fantastiske udsigt over Gardasøen, inden vi går tilbage til campingvognen for, trods alt at hygge os som de positive mennesker vi er. Så er det nu jeg vil gentage sidste linie fra sidste års ferie beretning, Citat: "Hvis Karin og jeg er sammen på ferietur kan intet gå helt galt, for vi har jo hinanden."

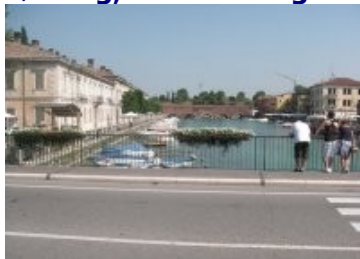
Om aftenen forlod vi vores plads for at få lidt at spise på en af campingpladsens restauranter (den der ligger 50 m. fra os) Alle pladser udenfor var optaget, da vi kom derhen kl. 20.00. En mand som sad ved et bord tilbød os de 2 pladser som var ledige ved deres bord. De var en familie med 2 piger i alderen 13 og 6 år, som kom fra en mindre by ca. 20 km syd for Nürnberg, så deres sprog mindede meget om Johanna & Jürgens. Vi havde en meget hyggelig aften hvor vi fik snakket en hel del – Det var vist godt til afledning af vores lidt "rystende oplevelse" om efter middagen.

Fødselsdagsmenuen

Karin og jeg fik nogle store steaks med grønsager til og delte et par glas rødvin til. Senere på aftenen hyggede vi os ved campingvognen på den fine adresse: Via Liverpool nr. 8 med at dele en flaske rødvin vi havde taget med fra Toscana.

søndag, den 22. august 2010:

Peschiera

Efter en god nats søvn vågnede vi op til det flotteste vejr som holdt hele dagen. Vi hyggede os med at dase ved campingvognen, og gik langs strandpromenaden ind til Peschiera, hvor vi gik rundtur på dele af den gamle fæstning og i de hyggelige gader i den gamle by. Karin fik den første is på ferien og nød den rigtigt. Vel hjemme på campingpladsen handlede vi ind i supermarkedet og fandt et stykke lækkert kød, som vi ville have på grillen. Det var også første gang vi skulle have grillen tændt på ferien.

Da vi havde fået tændt Cobb-grillen, kom vores Italienske naboer over for at se hvad det var for noget "fikst" vi havde som grill. De var meget interesserede i hvor man kunne få fat i sådan en og i hvad man kunne med den. Vi fik udvekslet internetadresser og de fik Cobb's internetadresse.

Senere kom de over og bød på noget af det "Antipasta", de skulle have som "appetiser". Det bestod af "Salami" som de havde haft hængende i forteltet samt marinerede Artiskok, oliven og peberfrugt. Vi spiste det med stor velbehag – Det smagte vidunderligt. Vi spiste begge oliven (Første gang Ejlfif kunne lide dem) Da vi var klar med første ret på vores grill, leverede vi 4 bagte kartofler og 4 halve pølser over til Italienerne som tak, og roste deres Salami. Det resulterede i, at de senere kom over med Salamien, som vi skulle tage med hjem og nyde.

Antipasta

Generelt har vi rigtig søde naboer her på pladsen. Det er hollændere (flest), tyskere og italienerne. Lige på den anden side af den lidt større vej bor et hollandsk par som har en dreng på omkring 5 år. Han er vist miljøskadet, for han leger hele tiden, at han kører lastbil, og den har problemer "med lyd-dæmperen" (Faderens firma arbejder med transport). Naboerne er ved at flippe ud, de siger, det har været sådan i timevis flere dag i træk, lige siden hollænderne kom til pladsen. Jeg tror at forældrene efterhånden er ved at forstå at andre er trætte af larmen – De er i hvert fald begyndt at tisse lidt på "knægten". Efter aftensmaden sad vi og hyggede os udenfor campingvognen i de gode vejr og nød udsigten over Gardasøens lys.

mandag, den 23. august 2010:

Efter en noget urolig søvn stod vi op til fantastisk vejr. At vi ikke kunne sove længere var nok

spændingen om, at de måtte ringe og fortælle, at bilen var klar. Vi fik morgenmad under markisen, og brugte formiddagen på at læse i vore bøger. Ved godt 11-tiden kunne vi ikke udholde ventetiden, og prøvede at ringe til firmaet som havde transporteret "Citronen", men de kunne kun Italiensk, så det fik vi ikke rigtig noget ud af. Bagefter ringede vi til SOS i Danmark, og de lovede at finde ud af noget, så vi fik besked, når bilen var klar. Her kl. 14.00 har de endnu ikke ringet med besked. Vi er selvfølgelig lidt spændte og bekymrede for, hvornår vi får bilen.

Det vil være beroligende at have den stående ved siden af campingvognen, så ca. kl. 15.00. går vi en tur op til Receptionen for at spørge om de kan hjælpe os med det Italienske, og evt. ringe til "transportfirmaet" og få oplyst hvor "Citronen" er på sygehus. Pigerne i receptionen er meget flinke og ringer til "transportfirmaet" og bagefter til Citroenværkstedet. Her får de oplyst, at udgiften er godt € 200 og at vi kan hente bilen omkring kl. 17.00, så er den i hvert fald lavet og klar. Receptions-pigen ringer og bestiller en Taxi til at køre os til Citroenværkstedet i Verona – Taxien vil komme omkring kl. 16.00, så vi har tid til at gå ned til campingvognen og få slukket tørsten her i varmen, samt få fundet de ting vi skal have med. Klokkeren 15.40. sidder vi klar på en bænk i skyggen oppe ved Receptionen. Vi ser, der kommer en Taxi for at læsse nogen gæster af og bagefter spørger han os om det var os der skulle til Citroen i Verona, så vi "hopper ind".

Taxituren

fra Bella Italia i Peschiera til Citroen i Verona tager ca. ½ times tid og koster € 45.

Gensynsglæden er stor, da vi kommer ind på forpladsen ved værkstedet, for her står "Citronen" velfornøjet og venter på os. En meget ung værkfører kommer og hilser på os, og kan fortælle, at det det var en "dobbeltskive" til remmen der trækker dynamo og servo der var gået i tur og gav raslelydene. Samtidig var det også nødvendigt at skifte remmen idet den var blevet ødelagt

af gnidningsvarmen fra den defekte skive. Vi betaler € 295 og er glade over at vi nu igen er kørende. At mangle bilen på ferien, tror jeg føles som om man manglede det ene ben eller lignende. Karin når lige at spørge værkføreren om nu også bilen kan holde helt til Danmark, hvilket han forsikrer om, at det er ingen problem.

Med kilometerstanden på 251.749 og 3.994 km siden vi kørte hjemmefra starter vi vores videre ferie fra Citroenværkstedet med kurs til campingpladsen Bella Italia i Peschiera, hvor "Snøvs II" står og venter på sin kammerat "Citronen", Karin og jeg. "Citronen" bliver parkeret ved "Snøvs II" kl. 17.00 og nu må vi se at få sluppet rigtig af. Genboerne, de flinke Hollændere overfor bliver budt på en øl under vores markise. De må selv tage stole med for at få noget at sidde på. Vi hygger os sammen med dem en 1½ times tid, med snak om alt muligt.

Vi har besluttet os for at blive på "Bella Italia" en dag længere, så vi først kører onsdag morgen. Nu er det tid til at gå i bad og gøre klar til aftensmaden, og bagefter lidt hygge under markisen. Så kan vi efter aftensmaden sidde med et roligt sind, ved siden af "Citronen" og "Snøvs II" med et glas rødvin i hånden, og nyde når mørket sænker sig over Gardasøen og lysene tændes – Et rigtig flot syn. Vi kunne ikke nøjes med udsigten vores plads, så vi gik lige en lille tur langs med søen inden vi gik i seng, så vi kunne nyde det flotte vue over Gardasøen og alle lysene på strandvejen fra Peschiera, via Lazise til Bardolino og videre mod nord.

tirsdag, den 24. august 2010:

Efter en rigtig god nats søvn, nok præget af den tryghed det giver at have bilen stående udenfor, stod vi op kl. 09.00. Solen stod allerede højt på en skyfri himmel – Jeg tror det allerede var ved at komme op i nærheden af de 30 °C. Bladene drysser fra træerne, det må være varmen og

den tørke der præger jorden lige nu. Hvad angår Gardasøen så kan man se at de ikke har lidt af vandmangel i området i denne sommer. Søen er fyldt op og der er god strøm i floden der leder vandet væk fra søen. For 4 år siden, da vi var her sidst var der tørke og søen var godt 2 m. under normal. Det hele er meget kønnere nu, og alt er mere frodigt.

Efter en god morgenmad har vi brugt resten af den korte formiddag til at slappe af og få læst lidt i de sidste bøger vi har med. Vi har mange, næsten tamme gråspurve og solsorte, som

hopper ind under bordet og snupper de krummer vi har spildt da vi spiste morgenmad. Vi har også et par gange set et firben kravle lige så stille hen over vores gulvtæppe ude under markisen. De var kravlede helt uforstyrret under vores stole, måske for at komme ind i skyggen under campingvognen, inden de igen skulle op i træerne og spille deres "Gekkosang". Efteråret er også ved at "snige sig ind", med faldende blade fra træerne.

Efterhånden som dagen er skredet frem har vi heldigvis fået lidt mere vind som kunne køle lidt af. Her kl. 13.30 tror jeg temperaturen har rundet de godt 30 °C. i skyggen, og havde vinden ikke været der, havde det været næsten uudholdeligt. Vi har lige været oppe i Receptionen for at afregne for de 4 overnatninger vi har haft her på pladsen. Da vi jo er 2 seniorer, så har vi sparet ca. 10 % og måtte betale lige knap € 150. Eftermiddagen har vi brugt på at slappe af inden vores hjemtur begynder i morgen tidlig. Vi har her kl. 15.30. fået lagt Way-points ind på GPS'en til hjemturen, som er planlagt via Brenner motorvejen til Bolzano, over Reschenpass og Bundesvejene i Østrig, inden det går over Fernpass, forbi Zugspitze til Füssen og videre ad Autobahn A7 helt til den danske grænse. Da vi kører midt på ugen, håber vi at slippe for de lange køer, som vi har hørt, der var sidste weekend, både mod syd og nord. Vi hørte fra de tyskere vi kender fra restauranten, at det havde taget dem over 7 timer at køre de knap 300 km. fra Sydtyrol og her til.

Gardasøen

onsdag, den 25. august – torsdag, den 26. august 2010:

Nu var tiden kommet og vi skulle forlade Bella Italia og Gardasøen og køre vores sidste tur på denne dejlige sommerferie. Vi stod op kl. 07.30, og fik toilet besøg overstået, tænder børstet og campingvognen koblet på, så vi var klar til at køre af sted kl. 08.20, vejret var let overskyet og 25 °C. Ved udkørslen fra campingpladsen skulle de lige se, at vi havde betalt for opholdet inden vi kørte ud på Italiens veje for at sætte kursen mod Nordborg.

Nu var vi klar til at sætte kursen ud mod Brennermotorvejen og hjemad. På motorvejen kørte vi ind i Sydtyrol kl. 09.00, og fortsatte forbi det sted, hvor vi havde spist morgenmad med Jeanne og Kasper, da vi var ved Gardasøen for 4 år siden. Ved San Michelle truede de med 4 km. kø / stop and go, og kl. 09.50 var vi fremme hvor køen startede. Vi holdt stille i under 5 min. Og så var der et par gange med stop and go, men relativt hurtigt gik det videre. Der var flere vejarbejder op mod Bolzano, men de gav ikke nogen nævneværdige problemer. I Bolzano kørte vi fra Brennermotorvejen kl. 10.20, og betalte € 10.60, temperaturen havde nu sneget sig op til 27 °C.

Vi fortsatte ad Vinruten via Merano mod Reschenpass. Det var en rigtig flot tur med mange flotte udsigter, som vi nød undervejs. "Citronen" var også blevet tørstig, så vi tankede ved en Shell tank i en af de små byer, inden vi nåede op til Reschenpass. Klokkeren 12.15 og 252 km. fra Peschiera kørte vi gennem Reschenpasset og kom ind i Østrig. På vej ned i Østrig ville vi finde et sted at holde rast, så vi kunne få lidt at spise. Der var ikke nogen holdemuligheder ned mod Nauders, og da vi kom frem til byen var den videre rute spærret, så der var lavet omkørsel. Vi blev ledt ud af en mindre vej med rigtig mange hårnålesving. Her fandt vi et sted mellem

2 "hårnåle", hvor vi lige kunne holde med bil og campingvogn. Vores Brunch som vi fik, bestod af mælk og 2 croissanter med chokolade. Klokkeren 12.50 var vi igen klar til "flere hårnålesving" på vores omkørsel mod Landeck. Omkørslen foregik lige på grænsen mellem Schweiz og Østrig – Lige der hvor det går ind mod Samnaun. Vi kørte flere gange mellem grænsestationer og vidste ikke, hvornår vi var det ene eller det andet sted.

Efter en spændende og oplevelsesrig omkørsel var vi fremme ved Landeck kl. 13.00 og kunne sætte kursen mod det næste pas. Vi havde nemlig valgt ikke at benytte motorveje igennem Østrig, men i stedet får oplevelsen / udsigten af at køre over passene. Vi havde en fantastisk tur op mod Fernpass som blev passeret kl. 14.15. På turen var der både flotte udsigter, mange tunneller og skarpe hårnålesving. På turen fra Fernpass ned mod Füssen havde vi en flot udsigt mod Zugspitze, og vi kom forbi det sted, hvor vi overnattede på vej hjem fra Kroatien for en del år siden. (Der hvor Jeanne var

syg). Nu var det blevet tid til en lille pause, og kl. 15.00, efter at have kørt 4.400 km. siden vi kørte hjemmefra, fik vi lidt at spise og drikke inden det igen gik videre. Det sidste stykke i Østrig var gennem en lang tunnel, og da vi dukkede ud i lyset, stod der Velkommen til Tyskland.

Nu var der kun 1 grænseovergang tilbage, inden vi var hjemme! Vi havde en flot tur op gennem Algäu, hvor stort set alle lader har taget tapetseret med solfangere. Nu gik det bare derudaf, kun afbrudt når "Citronen" var tørstig. Karin fik en

lille lur undervejs og kl. 18.30 fandt vi en Autohof for at få lidt at spise. Vi kørte af afkørsel 109 ved Wörnitz, hvor vi på Autohofen begge fik en "Truckersteak mit Bratkartoffel". Vi var heldige, at vi ikke kom 10 min. senere, for da myldrede det ind med 2 busser fyldt med Vandrere som skulle bispises. Efter at have nydt den gode mad med cola til, kørte vi mætte og kun € 22 fattigere, igen videre mod nord.

Ved 21-tiden ville vi, da "Citronen" skulle tankes, se om vi kunne finde et sted at parkere på de belyste rasteplasser, men alt var fyldt med lastbiler. Vi prøvede flere rasteplasser på vores tur mod nord, men uden held. Efter at have kørt 936 km. fra vi forlod Peschiera, havde vi heldet med os kl. 23.25 på rasteplassen ved Göttingen. Alt var fyldt med lastbiler, men vi kunne holde hen over 3 parkeringspladser til personbiler. Vi fik sovet til kl. 06.10, hvor vi vågnede i øsende regnvejr.

Morgenmaden fik vi i bilen under den videre tur de sidste 400 km. Hjemad. Nu gik det bare "videre over stepperne", og klokken 11.45 kørte vi ind i Danmark, 1.371 km. fra Peschiera ved Gardasøen. Snart var vi i Padborg, hvor sidste "Drej til højre" lød fra GPS'en. Vi skulle lige have tanket for sidste gang på ferien, så vi drejede ind til UnoX ved "Lyren". Nu var det bare fremad mod vores hjemegn, Als. Over Alssundbroen og vi var på Als. Kun 20 min. senere kunne vi dreje ind på vores vej derhjemme, koble campingvogne af, og skubbe den ind på sin plads for enden af huset. Kl. 12.50, 1.435 km. og 28½ time efter start fra Gardasøen kunne Chauffør og Vognkommandør melde "opgave fuldført - Vogn parkeret"

En dejlig sommerferie-tur var afsluttet. Vi havde i alt kørt 5.456 km. siden vi kørte hjemmefra. - I morgen må vi så gøre vognen og udstyret klar til næste tur - En fantastisk sommerferietur er til ende - Endnu bedre end vi havde troet - Ingen tvivl om at vi havde hinanden og nok skulle få en dejlig ferie, men også oplevelserne kan man sige, "absolut levede op til forventningerne" - Vi glæder os allerede til næste tur - Vi fik også klarhed over at går der noget galt på ferieturen så føles det ikke så slemt, når Karin og jeg er sammen, så klarer vi alt, for vi har jo hinanden."

Sådan oplevet – Ejlf S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af med det samme som sidste år

“May your God be with you”!!!!

© Bamse17hc@gmail.com

http://www.campisternes-rejseportal.eu/websites/petrat_laursen.htm